Wybrane Zagadnienia Kryptograficzne - zadanie z RSA

autor: Jan Lewandowski 136761 (L8)

1. Opis realizacji zadania

Zadanie rozpocząłem od ustalenia liczb pierwszych p oraz q. Podstawowo są one 4-cyfrowe, ale później przedstawię również bardziej realistyczna wariant zadania z większymi liczbami. Do szukania liczb pierwszych użyłem strony https://bigprimes.org/. W kodzie w sprawozdaniu wyciąłem zbędne komentarze czy też fragmenty związane z printowaniem do konsoli dla zwiększenia czytelności.

Wyznaczyłem następujące wartości odpowiednich parametrów:

```
p = 4751

q = 9007

n = p * q = 42792257

phi = (p - 1) * (q - 1) = 42778500

e = 9421
```

Następnym krokiem było wyznaczenie parametru d. Był to etap, który przyspożył mi sporo trudności. Na początku wyznaczyłem następujące równanie diofantyczne dla d:

```
(e * d - 1) \mod phi = 0 \le e * d - 1 = x * phi \le e \le d = (x * phi + 1) / e
```

Na początku próbowałem realizować zadanie na gargantuicznie dużych liczbach pierwszych o długości kilkudziesięciu cyfr. Nie potrafiłem samemu wymyślić innej metody na znalezienie takiego x by (x * phi + 1) mod e było równe zero (aby d mogło być całkowite), niż brute force, po prostu iterowanie po kolejnych wartościach x i sprawdzanie czy warunek jest spełniony. Podejście to spaliło na panewce dla dużych liczb, w ciagu 30 min nie udało się wyznaczyć wartości d. Patrząd na następne rezultaty i wielkość liczb, zapewne zajęłoby to tysiące lat. Po zmniejszeniu p i q do wartości 4-cyfrowych podejście to dało wynik d = 42664981.

```
x = 2
notFound = True
while notFound:
    numerator = x * phi + 1
    if numerator % e == 0:
        d = numerator // e
        notFound = False
    else:
        x += 1
```

Później dowiedziałem się, że można d bardzo łatwo wyznaczyć korzystając z funkcji pow w ciele modulo:

```
d = pow(e, -1, phi)
```

W nowszych wersjach pythona podanie 3 argumentów do funkcji pow spowoduje wykonanie jej w ciele modulo (w tym przypadku phi). Wystarczyło zatem znaleźć d jako odwrotność e w ciele modulo phi, jako, że odwrotność w ciele modulo oznacza, że (w tym wypadku) e * d mod phi = 1.

Był to jeden z najtrudniejszych etapów zadania. Metoda z funkcją pow działa również bardzo szybko dla bardzo dużych wartości parametrów, co jest niepraktyczne bez użycia tej metody potęgownaia w ciele modulo.

Wygenerowane zostały 2 klucze:

```
class PublicKey:
    e = 0
    n = 0

class PrivateKey:
    d = 0
    n = 0

[...]

    publicKey = PublicKey()
    publicKey.e = e
    publicKey.n = n

    privateKey = PrivateKey()
    privateKey.d = d
    privateKey.n = n
```

Jako wiadomość do zakodowania zadeklarowałem stringa o długości dokładnie 50 znaków:

```
message = 'Ja kocham Wybrane Zagadnienia Kryptograficzne! :-)'
```

Następnie, przy pomocy napisanych przez siebie funkcji, wyznaczyłem zakodowaną wiadomość oraz odkodowaną wiadomość:

```
encodedMessage = [encode(character, publicKey) for character in message]
decodedMessage = ''.join([decode(character, privateKey) for character in
encodedMessage])

if decodedMessage == message:
    print('MESSAGES MATCH!')
    else:
        print('MESSAGES DON`T MATCH!')
```

Każdy znak (char) wiadomości szyfrowałem oddzielnie. Końcowa zaszyfrowana wiadomość encodedMessage to lista intów kodujących każdy kolejny znak. decodedMessage zaś jest połączeniem do jednego stringa rozkodowanych osobno znaków.

Przyjrzyjmy się funkcjom encode i decode:

```
def encode(message, publicKey):
    messageBits = bitarray.bitarray()
    messageBits.frombytes(message.encode('utf-8'))

    messageInt = ba2int(messageBits)

    encodedMessage = pow(messageInt, publicKey.e, publicKey.n)
    return encodedMessage

[...]

    encodedMessage = [encode(character, publicKey) for character in message]
```

W moim przypadku każdym z argumentów message jest pojedynczy znak char, zaś publicKey to oczywiście wspomniana wyżej klasa zawierająca 2 pola z parametrami klucza.

messageBits to obiekt bitarray - konwertuję każdy znak do tablicy pojedynczych bitów. Można tutaj było po prostu zgodnie z ASCII konwertować każdy znak od razu na jego wartość int, ale tutaj wypada wspomnieć o drugiej największej trudności z realizacją zadania. Algorytm RSA działa na liczbach całkowitych, więc nie wiedziałem jak podejść do szyfrowania wiadomości tekstowej. Początkowo próbowałem całą wiadomość przekonwerować na tablicę bitów i utworzyć jednego gargantuicznego inta. Oczywiście nie miało to sensu, przy tak małych p i q oraz e nie byłoby możliwości odkodowania wiadomości, liczba kodowana nie może być większa od modulo.

Zatem uznałem, że podzielę wiadomość na bloki - podszedłem do tego najprościej, czyli zakodowałem każdy znak osobno. Zapewne można to zrobić bardziej optymalnie, maksymalizując ilość kodowanych jednocześnie bajtów - charów, tak by było ich jak najwięcej przy jednocześnym nieprzekraczaniu rozmiaru modulo. W każdym razie konwertowanie do bitarray, a dopiero potem do inta pozostawiłem, gdyż funkcja i tak była już gotowa. Można de facto dzięki temu kodować nie tylko znaki.

Do zmiennej messageInt konwertuję przy pomocy funkcji ba2int z modułu bitarray tablicę bitów do inta. Następnie zgodnie ze wzorem $c = m \wedge e \mod n$ wyznaczam zaszyfrowany znak i zwracam go. Miałem tu mały problem z interpretacją wzoru. Początkowo zaimplementowałem go jako c = pow(m, e) % n co jest oczywiście niedobre, ponieważ przy dużych wartościach e obliczenie c jest praktycznie niemożliwe. Następnie spróbowałem c = pow(m, e % n), co szczerze mówiąc nie wiem nawet czy jest poprawne. W każdym razie c = pow(m, e, n) załatwia wszystkie problemy i nie sprawi, że obliczenia dla dużych e i n potrwają dłużej niż istnieje wszechświat i zajmą googoliańskie ilości cyfr przed operacją %.

Jak wspomniałem zakodowana wiadomość encodedMessage to oczywiście lista zwróconych przez encode intów dla każdego znaku osobno.

Spójrzmy teraz na decode:

```
def decode(encodedMessage, privateKey):
    decodedMessageInt = pow(encodedMessage, privateKey.d, privateKey.n)

    decodedMessage = chr(decodedMessageInt)

    return decodedMessage

[...]

    decodedMessage = ''.join([decode(character, privateKey) for character in encodedMessage])
```

Sprawa wygląda tutaj już prosto. Tutaj już nie korzystałem z bitarray, więc funkcja jest przystosowana stricte do zmiennych 1-bajtowych (char). Rozkodowuję inty zgodnie ze wzorem m = c ^ d mod n, konwertuje je na zmienne char i zwracam. Następnie przy przypisaniu do decodedMessage następuje złączenie wyników w jeden string.

```
if decodedMessage == message:
    print('MESSAGES MATCH!')
  else:
    print('MESSAGES DON`T MATCH!')
```

Na końcu porównuję wiadomości i mogę powiedzieć, że całość działa i śmiga :-)

2. Wyniki działania programu

Wyniki w konsoli były następujące:

3. Test dla większych liczb

Przetestowałem również działanie algorytmu dla większych wartości parametrów: p=440652540385366476885648349606092631044387368497923129947867 q=848678487181295759680383727940935479949828086390833874248117 $n=p*q={}_{37397233134684765560808849943192458322846640294105256221263446173440259925591747975908896890353910933891470880032916439}$ $phi=(p-1)*(q-1)={}_{373972331346847655608088499431924583228466402941052562212633172403375032593680913727011421662242916718436582123028720456}$ e=3312176443744144503000103554646128062125802050357921772483749

Jak widać liczby są dość duże. p, q i e są liczbami pierwszymi mającymi 60 cyfr. Widać tutaj siłę potęgowania w ciele modulo. Obliczenia są natychmiastowe, użycie tracycyjnego potęgowania z takimi wykładnikami, a dopiero potem liczenie modulo byłoby szaleństwem.

4. Wyniki działania programu dla większych liczb:

5. Wnioski

Jeśli chodzi o odpowiedzi na pytanie 1., to są one zawarte już wyżej. Niemniej, w formie podsumowania, mogę napisać, że moim zdaniem najtrudniejsze etapy implementacji algorytmu to wyznaczenie d (o ile nie znamy krótkiej metody) oraz ustalenie optymalnego systemu szyfrowania wiadomości typu string.

Właśnie ze stringami wiąże się podstawowa wada mojego algorytmu - każdy znak jest szyfrowany przez tą samą wartość int:

Na powyższym zrzucie ekranu każda z zaznaczonych wartości koduje jeden znak - małą literę "a". Jest to duża wada, gdyż przez to szyfr de facto redukuje się do zwykłego szyfru podstawieniowego. Najprostszym rozwiązaniem byłoby zwiększenie rozmiaru bloku, tak aby objąć więcej bajtów - znaków, albo nawet cały string kodować jako jednego inta. Wielkość takiej wiadomości byłaby ograniczona wielkościami modulo. Implementacja byłaby praktycznie identyczna, trzeba by jedynie pilnować wzajemnych rozmiarów oraz ewentualnie pilnować zer na początku strumienia bitów, w razie potrzeby dopisać je na początku rozkodowanej wiadomości by dopełnić ilość bitów do wielokrotności liczby 8. Inną możliwością jest użycie funkcji haszujących.

Notabene, string o długości 50 przekonwertowany na int, będący konkatenacją bitów poszczególnych znaków ma następującą postać:

'Ja kocham Wybrane Zagadnienia Kryptograficzne! :-)' = 7502585898292004480449492194025403635471319308941800755459830544853554220008422045 39562167034984446699029911044787678505

Jeśli chodzi o pytanie 2., to o bezpieczeństwie algorytmu decyduje przede wszystkim rozmiar liczb p i q. Wartość n jest dostępna w kluczu publicznym. Wiadomo, że n jest iloczynem 2 liczb pierwszych. Jeśli więc są one małe, to znalezienie tych czynników n jest trywialne. Jako, że e również jest publiczne, to znając p, q i e można łatwo obliczyć d, a wtedy zyskujemy dostęp do klucza prywatnego. Bezpieczeństwo szyfrowania opiera się zatem na trudności faktoryzacji dużych liczb złożonych. Cytując Wikipedię: "Dotychczas największym kluczem RSA, jaki rozłożono na czynniki pierwsze, jest klucz 768-bitowy. Liczby pierwsze zostały znalezione 12 grudnia 2009, a informacje o przeprowadzonej faktoryzacji opublikowano 7 stycznia 2010 roku. Wykorzystano do tego klaster komputerów; czas zużyty na obliczenia był o 2 rzędy wielkości krótszy od prognozowanego.".

6. Kod programu:

```
import random
import sys
import numpy as np
from math import gcd
import bitarray
from bitarray.util import ba2int
class PublicKey:
   e = 0
   n = 0
class PrivateKey:
   d = 0
   n = 0
def encode(message, publicKey, display = True):
   messageBits = bitarray.bitarray()
   messageBits.frombytes(message.encode('utf-8'))
   if display:
      print('message as bits:', messageBits)
print('-----
----')
   messageInt = ba2int(messageBits)
   if display:
      print('message as int:', messageInt)
print('-----
----')
   encodedMessage = pow(messageInt, publicKey.e, publicKey.n)
   return encodedMessage
def decode(encodedMessage, privateKey, display = True):
   decodedMessageInt = pow(encodedMessage, privateKey.d, privateKey.n)
   if display:
      print('decoded message as int:', decodedMessageInt)
print('-----
----')
   decodedMessage = chr(decodedMessageInt)
   if display:
      print('decoded message as char:', decodedMessage)
```

```
print('-----
----')
   return decodedMessage
def main():
print('-----
----')
   p = 440652540385366476885648349606092631044387368497923129947867 #60
   q = 848678487181295759680383727940935479949828086390833874248117 #60
   #p = 4751 #4
   #q = 9007 #4
   print('p =', p)
   print('q =', q)
   n = p * q
   print('n =', n)
   phi = (p - 1) * (q - 1)
   print('phi =', phi)
   e = 331217644374414450300103554646128062125802050357921772483749 #60
   #e = 9421 #4
   print('e =', e)
   print('gcd(phi, e) =', gcd(phi, e))
   (e * d - 1) \mod phi = 0 <===> e * d - 1 = x * phi <===> d = (x * phi
+ 1) / e
   \#x = 2
   #notFound = True
#print('------
----')
   #pierwsza metoda do wyznaczania d (brute force):
   #print('searching for x...')
   while notFound:
      if x % 1000 == 0:
         pass
```

```
#print(x)
      numerator = x * phi + 1
      if numerator % e == 0:
         d = numerator // e
         notFound = False
      else:
         x += 1
   . . .
   #druga metoda, korzystająca z odwrotności modulo:
   d = pow(e, -1, phi)
   #print('x =', x)
   #print('d = (x * phi + 1) / e')
   #print('d = (', x, ' * ', phi, ' + 1) / ', e, sep='')
   print('d =', d)
   print('(e * d - 1) mod phi =', (e * d - 1) % phi)
print('-----
----')
   publicKey = PublicKey()
   publicKey.e = e
   publicKey.n = n
   privateKey = PrivateKey()
   privateKey.d = d
   privateKey.n = n
   message = 'Ja kocham Wybrane Zagadnienia Kryptograficzne! :-)'
   print('message: "', message, '" of length ', len(message), sep='')
print('-----
----')
   encodedMessage = [encode(character, publicKey, False) for character
in message]
   print('encoded message characters:', encodedMessage)
print('-----
----')
```

```
decodedMessage = ''.join([decode(character, privateKey, False) for
    character in encodedMessage])
        print('decoded message: "', decodedMessage, '" of length ',
    len(decodedMessage), sep='')

print('-----')

if decodedMessage == message:
        print('MESSAGES MATCH!')
    else:
        print('MESSAGES DON`T MATCH!')

if __name__ == '__main__':
    main()
```